

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 184/2014-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť J. Š., zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Rybárom, Advokátska kancelária, A. Kmeť'a 11, Žilina, pre namietané porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 2 Tos 68/2013 a takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o sťažnosti J. Š. **z a s t a v u j e .**

2. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky **u k l a d á** zaplatiť trovy právneho zastúpenia J. Š. v sume 336,72 € (slovom tristotridsaťšesť eur a sedemdesiatdva centov) na účet advokáta JUDr. Petra Rybára, Advokátska kancelária, A. Kmeť'a 11, Žilina, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Krajský súd v Žiline **j e p o v i n n ý** uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 336,72 € (slovom tristotridsaťšesť eur a sedemdesiatdva centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky(...) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. októbra 2013 doručená sťažnosť J. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho práv v konaní vedenom Okresným súdom Žilina (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 28 Nt 19/2012. Sťažnosť sa týkala uznesenia okresného súdu sp. zn. 28 Nt 19/2012 z 25. júna 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Tos 68/2013 zo 4. septembra 2013. Týmito uzneseniami bola zamietnutá žiadosť sťažovateľa o obnovu konania vedeného pôvodne okresným súdom pod sp. zn. 3 T 103/2007. V rámci pôvodného konania bol sťažovateľ rozsudkom z 18. júna 2007 odsúdený pre viaceré trestné činy na trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, a to s použitím asperačnej zásady. Sťažovateľ sa domáhal obnovy konania v súvislosti s tou skutočnosťou, že nálezom ústavného súdu č. k. PL. ÚS 106/2011-50 z 28. novembra 2012 bolo ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona týkajúce sa asperačnej zásady označené ako sčasti nesúladne s ústavou.

Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 184/2014-6 z 24. apríla 2014 bol sťažovateľovi ustanovený za právneho zástupcu advokát JUDr. Peter Rybár, A. Kmeťá 11, Žilina. Ustanovený advokát písomným podaním z 27. mája 2014 podanú sťažnosť doplnil.

Následným uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 184/2014-19 z 24. júla 2014 bola sťažnosť pre porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 Tos 68/2013 prijatá na ďalšie konanie.

Po doručení sťažnosti krajskému súdu podal tento 27. októbra 2014 vyjadrenie doručené ústavnému súdu 29. októbra 2014, z ktorého inter alia vyplýva, že novším právoplatným uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 12. marca 2014 na základe novej žiadosti sťažovateľa bola obnova konania v jeho prospech povolená.

Z uznesenia okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1/2014 z 12. marca 2014, ktorý si ústavný súd vyžiadal, vyplýva, že ním bola povolená obnova konania v prospech sťažovateľa, ktoré sa skončilo rozsudkom okresného súdu č. k. 3 T 103/2007-1193 z 18. júna 2007, a to vo výroku o treste.

II.

Zo skutočností už uvedených nepochybne vyplýva, že ešte predtým, ako ústavný súd ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu (24. apríla 2014) a prijal doplnenú sťažnosť na ďalšie konanie (24. júla 2014), došlo k zásadnej zmene skutkového stavu v tejto veci, keďže na základe novej žiadosti sťažovateľa došlo k povoleniu obnovy konania. Znamená to, že cieľ sledovaný sťažovateľom podaním sťažnosti ústavnému súdu sa podarilo dosiahnuť inými prostriedkami v konaní vedenom všeobecným súdom.

O tejto okolnosti ústavný súd nevedel, a preto bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. Pritom v skutočnosti bola sťažnosť v tomto čase už zjavne neopodstatnená, keďže sledovaný cieľ bol už dosiahnutý inými prostriedkami.

O zastavení konania rozhodol ústavný súd na základe ustanovenia § 104 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (bod 1 výroku uznesenia).

Právny zástupca sťažovateľa požiadal o priznanie trov právneho zastúpenia, a to za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 16. mája 2014 a doplnenie sťažnosti 27. mája 2014) po 134 € a za 1 úkon (ďalšia porada s klientom 6. novembra 2014) v sume 44,60 €. Požadoval tiež režijný paušál 3 x po 8,04 €, teda celkom 336,72 €.

Keďže ústavný súd po splnení podmienok ustanovil sťažovateľovi právneho zástupcu, uložil Kancelárii ústavného súdu zaplatiť právnenmu zástupcovi ním požadované

a správne vyčíslené trovy právneho zastúpenia. Zároveň uložil krajskému súdu povinnosť uhradiť tieto trovy štátu na účet ústavného súdu (bod 2 a 3 výroku uznesenia).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2014